

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρος

Πολλοὶ τῶν ἐνταῦθα ἀμπελοκτημόνων περὶ τοὺς ἑκατὸν, κατὰ τὴν παρελθούσαν δευτέραν, συνελθόντες ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐσουλλόγου τῶν Πολιτῶν διεσκεύθησαν ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου, κατὰ τὸ τροποποιηθὲν καὶ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀναλύσαντες αὐτὸ εἰς τὰ καθέκαστα ἤχησαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ὁ φόρος οὗτος ὡς ἐμελέτηθη καὶ ἀδικὸς ἐστὶ καὶ ἀνίσος καὶ ἐπαχθὴς καὶ ἐπιζυμιώτατος εἰς τὴν τάξιν τῶν παρ' ἡμῖν ἀμπελοργῶν. Πεισιθότες δὲ οἱ συνελθόντες ὅτι ἡ Κυβέρνησις πειθομένη εἰς τὰς περὶ τοῦ φόρου τούτου παραστάσεις των, δὲν θέλει ἐπιμένει εἰς τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ, ἀπεφάσιον νὰ καταδείξωσιν αὐτῇ τὴν πλημμέλειαν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, δι' αἰτιολογημένου ὑπομνήματος, ἀνέθεσαν δὲ εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν συναδέλφων των τὴν ἐντολὴν νὰ ἀναφέρωσι πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους τὰ εὐλόγα περὶ τῆς τάξεως τῶν ἀμπελοκτημόνων καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἢ ἐπιτροπῇ αὐτῇ νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας ὅπως καὶ διὰ ζώσης συζητήσῃ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους τὸ ζήτημα.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνελθούσα καθήρτισε τὸ ἐπόμενον ὑπόμνημα, ὅπερ σήμερον ὑπογράφεται παρὰ τῶν ἐνταῦθα κτηματιῶν:

Ἐν Πάτρσις τὴν 15 Δεκεμβρίου 1882.

Πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους.

Ἀθήνας.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἀμπελοκτήμονες Πατρῶν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ τροποποιημένον περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Βουλῆς καὶ θεωροῦντες ὅτι καὶ μετὰ τὴν τροποποίησίν του δὲν ἔπαυσε νὰ ἴηαι καταστρεπτικὸν διὰ τοὺς ἀμπελοκτήμονας, θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν ἀναπόφευκτον νὰ ὑποβάλωμεν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους τὰ ἐπόμενα:

Ὡς διεσκευάσθη τὸ περὶ φορολογίας τοῦ οἴνου Νομοσχέδιον, καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους ὑπ' οὗς ὁ οἴνος παρ' ἡμῖν παράγεται, κατασκευάζεται καὶ καταναλίσκται, ὁ φόρος οὐδαμῶς θελεῖ ἐπιβαρῦνει τὴν καταναλώσιν, ὡς προτίθεται ὁ Νομοθέτης, ἀλλὰ μόνον τοὺς ἀμπελοκτήμονας πῶς ἠθέλησε δῆθεν ν' ἀφίσῃ ἀφορολόγητος, καὶ ἐκ τούτων μόνον τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγκαταστημένους, ἀφίνει μεγάλῃν τάξιν αὐτῶν ἀφορολόγητον ἐνῶ πάντες ἀναλόγως τοῦ εἰσοδήματος δέον νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰ θάρη τῆς πολιτείας. Οὕτω δὲ ὁ φόρος οὗτος σφάλλει εἰς τὴν θάσιν του, εἶναι δὲ μερικὸς καὶ εἰδικός.

Πλὴν δὲ τούτου ὁ φόρος αὐτὸς ἐστὶ καὶ λίαν βαρὺς καὶ θέλει καταθλίβει μέχρι καταστροφῆς τὴν παρ' ἡμῖν ἀμπελοργίαν. Ἐνῶ δὲ ὁ Νομοθέτης δὲν ἠθέλησε νὰ φορολογήσῃ τὸν οἶνον ἐξαιρετικῶς, καθ' ἂν ἀντικείμενον πολλῆς χρῆσιμότητος εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον ὄλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξαιτίας τῆς ἐργατικῆς τάξεως, ὁ ἐπιβαλλόμενος οὐχ'

ἦτον φόρος ἀπορροφῶν τὴν μόνην ἀμειδίην τοῦ ἀμπελοκτημόνου, προώριστα νὰ καταστήσῃ ἀδύνατον παρ' ἡμῖν τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀμπέλου ἢ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀμπελοφυτείας, τούλάχιστον ἐν ταῖς μεγαλύτεραις πόλεσιν τοῦ βασιλείου. Περὶ ὄλων τούτων ἔπεται ἡμῖν ὁ λόγος ἐν τῷ παρόντι.

Τὸ νομοσχέδιον παραγωνρίζει ἐν πρώτοις τὴν φύσιν τοῦ ἀντικείμενου ὅπερ προτίθεται νὰ φορολογήσῃ, διότι ἐκλαμβάνει αὐτὸ ὡς ἀντικείμενον κερδοσκοπίας ἢ ἐμπορείας, παραγόμενον καὶ ἀναλισκόμενον ὑπὸ τοὺς κοινούς ὄρους τῶν λοιπῶν προϊόντων τῆς γῆς ἢ τῆς τέχνης, ἐνῶ παρ' ἡμῖν τὴν τύχην τοῦ οἴνου ἄλλαι διέπουναι περιστάσεις, καὶ ἐπὶ τούτων ἐριστώμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Πάτρσις οἱ ἀμπελοκτήμονες κατ' ἀνάγκην εἶναι καὶ οἴνοποιοι, οὐδ' ὑπάρχει ἰδιαιτέρα τάξις οἴνοποιῶν πρὸς οὓς ἐκεῖνοι νὰ πωλώσῃ τὰς σταφυλάς ἢ τὸ γλεύκος των, ἀλλ' ἕκαστος ἀμπελοκτημὸν ἑνάσκει τὴν οἴνοποιαν ὡς μόνον τρόπον διαθέσεως τοῦ προϊόντος τῆς ἀμπέλου του. Ἐχει ὅθεν τὰ οἰνοδοχεῖα του καὶ μεταβάλλει ἐν αὐτοῖς τὰς σταφυλάς του εἰς οἶνον, κατὰ μέθοδον ἀπλουστάτην, ὅπερ καὶ πωλεῖ λιανικῶς δι' ἴδιον λογαριασμόν.

Τὸν οἶνον δὲ τούτον δέον νὰ ἐξοδεύσῃ ἐντὸς τῆς πόλεως Πατρῶν, διότι δὲν ζητεῖται ἄλλοθεν, νὰ τὸν ἐξοδεύσῃ δὲ ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς του, διότι, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς του, δὲν διατηρεῖται πέραν τοῦ ἔτους, μεταφερόμενος δὲ δξυδοῦται. Ἐκ τούτου ἐνοεῖται εὐκόλως ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ οἴνου παρ' ἡμῖν, ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς μεγαλειότητος ἢ μικροτέρας παραγωγῆς, διότι οἱ καταναλωταὶ μένουσι πάντοτε οἱ αὐτοί, οἱ κάτοικοι δηλονότι τῆς πόλεως καὶ διότι ἡ ἐξόδευσις πρέπει νὰ γίνῃ ἐν χρόνικῷ διαστήματι βραχέως καὶ ἐκ τῶν προτέρων ὠρισμένου, δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ὁ ἀμπελοκτήμων συνεπῶς, ὁ κατ' ἀνάγκην καὶ οἴνοποιός, ἐν περιπτώσει μεγάλης ἐσοδείας, μὴ δυνάμενος νὰ ἐξαγάγῃ τὸν οἶνον του οὐδὲ νὰ τὸν διατηρήσῃ πέραν τοῦ ἔτους, ἐπείγεται νὰ τὸν καταναλώσῃ ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τόπου, ἀναγκάζεται νὰ τὸν προσφέρῃ εἰς τὴν ἐπιψήφισιν, μὴ λαμβανόμενος ὑπ' ὄψιν οὔτε τῆς δαπάνης τῆς καλλιέργειας ἢ τῆς συγκομιδῆς (ἂν ἦτο δηλ. μεγάλη ἢ μικρά,) οὐδὲ τοῦ τυχόν ἐπιβληθσομένου φόρου. Πῶς θὰ δυνηθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς περιστάσεως ὁ ἀμπελοκτήμων νὰ συγχύσῃ σὺν τῇ τιμῇ τοῦ οἴνου του τὸν φόρον τῆς καταναλώσεως, ἀφοῦ ἡ τιμὴ αὐτῆ διαφεύγει τὴν θέλησίν του καὶ ἡρτῆται μόνον ἐκ τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης παραγωγῆς, ἢ δὲ καταναλώσεως δύναται νὰ ἴηαι μεγάλη ὅποταν προσφέρεται ὁ οἶνος εὐθυσῶς, μικρὰ δὲ ὅταν προσφέρεται ἀκριδῶς; Πῶς λοιπὸν ὁ φόρος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως; Ὁ φόρος ὅθεν ὀλόκληρος ἔσεται εἰς θάρη τῶν ἀμπελοκτημόνων, καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν θεμελιώδη ἰδέαν τοῦ Νομοσχεδίου, καθ' ἣν δέον νὰ φορολογηθῇ ἢ καταναλώσει.

Ἄλλ' ὡς ὠρίσθη ὁ φόρος οὗτος κατὰ ποσὸν εἶναι δίκαιος; εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐν γένει φορολογίαν τοῦ Κράτους; δὲν ἀπορροφᾷ ὄλον τὸ

ἐκ τῆς ἀμπελοργίας καὶ οἴνοποιίας κέρδος τοῦ ἰδιοκτήτου; δὲν εἶναι τέλος δημοτικὸς μέχρις ἀσπλαγγίας;

Πρὸς ἀπόδειξιν τούτων παρατηροῦμεν ἐνταῦθα ἄνευ φόβου διαψεύσεως τινὸς περὶ τῆς ἀκριθείας τῶν ἐκτεθειμένων, ὅτι ἐν στρέμμα ἀμπέλου καλῶς καλλιεργουμένης παράγει ἐνταῦθα κατὰ μέσον ὄρον, τέσσαρα φορτώματα σταφυλῶν, ἢτοι πέντε βαρέλας οἴνου. (πρὸς 50 ὀκάδας ἑκάστη.) Ἀλλὰ διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ στρέμματος τούτου ἀπέχονται κατὰ τοὺς μετριότερους ὑπολογισμούς δραχ. 43, 50[00, διὰ δὲ τὴν συγκομιδὴν, τὴν προπαρασκευὴν, τὴν ἐναποθήκευσιν τῶν πέντε βαρελῶν ἀπαιτοῦνται δρ. 22, 50[00 (4 50 ἑκάστη βαρέλα.) εἶναι δὲ γνωστὸν τοῖς πᾶσι ὅτι ἐνταῦθα ἡ τιμὴ τοῦ οἴνου κατὰ μέσον ὄρον πενταετίας δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν δρ. 16 κατὰ βαρέλαν. Οὕτω πρὸς παραγωγὴν καὶ κατασκευὴν 5 βαρελῶν οἴνου ἀπαιτεῖται ὀλικὴ δαπάνη δρ. 66, αἵτινες πωλούμεναι ὡς ἄνω ἐρρήθη πρὸς δρ. 16 ἑκάστη ἀποφέρουσι ἀκαθάριστον μὲν προσόδον δρ. 80 καθαρὰν δὲ μόνον δρ. 14: ἐὰν ἤδη ἐπιβληθῇ φόρος 5 λεπτ. κατ' ὀκάδην, εἰς αὐτὸν δὲ προστεθῇ δημοτικὸς φόρος καὶ ὁ τῆς ὀδοποιίας καὶ οἱ φόροι οὗτοι μετατραποῦν εἰς νέας δραχμάς θὰ ἀνέλθῃ εἰς λεπτὰ νέα 6 ¹/₂ ἢτοι παλαιὰς δρ. 3, 64 κατὰ βαρέλαν, φόρος ὧν ὁ τῶν πέντε βαρελῶν θ' ἀνέλθῃ εἰς δρ. 18, 20! ποῦ πλέον ἢ πρόσσοδος τῶν 14 δρ. κατὰ στρέμμα; ποῦ ὁ τόκος τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος; οἱ κίνδυνοι τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ λοιπὰ; λέγομεν ὑπερβολὴν ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἐὰν φορολογηθῶμεν κατὰ τοὺς ὄρους τοῦ νομοσχεδίου περιερχόμεθα εἰς τὴν διλημματικὴν θέσιν νὰ σκεφθῶμεν ἐὰν πρέπει νὰ ἐξακολουθῶμεν καλλιεργαίντες τὰς ἀμπέλους μας, ἢ νὰ ἐγκαταλείπωμεν αὐτάς;

Ἐνοοῦμεν βεβαίως καὶ ἡμεῖς οἱ ἀμπελοκτήμονες; νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς ἀνωτέραν φορολογίαν; διότι αἱ ἀνάγκαι τοῦ κράτους εἰσὶ μεγάλαι νὰ πληρῶσωμεν τὸ διπλάσιον ἢ καὶ τὸ τριπλάσιον, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ καταστραφῶμεν. Ὁ στρεμματικὸς φόρος καλῶς καλλιεργούμενος πολλὰ ἤθελε ἀποφέρει εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἄπορον δ' εἶναι πῶς φόρος τῶσιν ἔχον εὐρείαν δικαιολογητικὴν θάσιν, παραγωνρίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν πιστεύομεν ὅτι αὕτη κρίνει αὐτόν ἐκ τῶν μέχρι τούδε ἀποτελεσμάτων, ἐνῶ εἶναι κοινῶς γνωστὸν πλέον ὅτι παρ' ἡμῖν αἱ ἀμπέλοι κατετάχθησαν εἰς κλάσεις καὶ κατέμερήθησαν ὑπὸ τόσον ἀχρεῖους ὄρους, ὥστε οὐδενὶ διαφεύγει ὅτι μέγα μέρος τῆς φορολογίας ταύτης ἐματαιώθη μέχρι τούδε ἐντελῶς διὰ τὸν δημόσιον θησαυρόν. Καὶ ἐντούτῃς ἡ ἀκριδὴς ἀνύστεσις τῆς ἐκτάσεως τῶν καλλιεργουμένων κτημάτων καὶ ἡ ταξινόμησις αὐτῶν δὲν εἶναι οὔτε ἀδύνατον, οὔτε δύσκολον νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς ἡμᾶς βεβαίως δὲν ἀπόκειται νὰ καταδείξωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τίνι τρόπῳ ἐδύνατο νὰ γίνῃ ἀκριδὴς βεβαίως καὶ ταξινόμησις τῶν ἀμπέλων. Παρατηροῦμεν ἐντούτοις ὅτι ἐνταῦθα εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐφορίας εἰσὶ δεδλωμένα διὰ τὴν περιφέρειαν Πατρῶν μόνον στρέμ. 12, 47 ¹/₂ καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς προσφερόμεθα νὰ

καταδείξομεν 30,000 στρέμ. ἀμπέλων. Σήμερον τὸ δημόσιον εἰσπράτει ἐκ τῶν ἀμπέλων τῆς περιφέρειας μας ὡς ἔγγειον φόρον 27,654 δραχ. Ἄς ἐπηβληθῆ φόρος εἰς τὰς ἡμετέρας ἀμπέλους κατὰ μέσον ὄρον 4 δρ. κατὰ στρέμμα, καὶ ἰδοὺ τὸ δημόσιον θὰ λάβῃ ἐξ ὧν ἡμῶν πλέον τοῦ τετραπλασίου παρ' ὁσονεῖσπράτει ἤδη ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς, Φρονοῦμεν ὅτι οἰεῖς φόρος τοῦ κράτους ὑπερτετραπλασιασθῆ καὶ ἡ τοιαύτη εἰσφορά μας δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ μικρά καὶ ἀναξία λόγου.

Πεποιθήμεν ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ δώσῃ ἀκράσιν εἰς τὰς παραστάσεις μας ταύτας καὶ εἰς ὕσας ἄλλας σχετικὰ ποιήσεται ἡ ἡμετέρα ἐπιτροπὴ συνισταμένη ἐκ τῶν κ. κ. οἵτινες ἔλαβον ῥητὴν ἐντολήν ν' ἀντιπροσωπεύσωσιν ἡμᾶς ὅλους ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων.

Ἐὐπειθέστατοι.

Παρθεναγωγεία

Φίλε Κύριε Συντάκτα.

Κατεχωρίσατε, παρακαλῶ, εἰς τὴν καλὴν ὑμῶν ἐφημερίδα τὸν «Φορολογούμενον» τὰ ἐξῆς, ἅτινα ὡς δὲν ἀμφισβάλω, οὐκ ὀλίγον θέλουσι κινήσῃ τὸ διάφορον τῶν σωφρόνων γονέων.

Ξενισθεῖς ἐπ' ἐσχάτων παρὰ φίλῃ οἰκογενεῖα ἔσχον ἀφορμὴν νὰ ἐξετάσω ἐκ τοῦ σύγγυος καὶ εἰδῶ πόσα καὶ τίνα μαθήματα καὶ πῶς ταῦτα διδάσκονται σήμερον ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις καὶ ἰδίᾳ ἐν ἐνὶ ἐκ τῶν πρώτων, οὕτινος εἰς τὴν Α' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ φοιτᾷ 11 ἐτῆς κοράσιον. Ἐμφριζα ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν διὰ τὸ πλῆθος τῶν μαθημάτων καὶ τὸν τρόπον τῆς διδασχῆς αὐτῶν. Γραμματικὴ, ἐξήγησις γνωμικῶν καὶ Λουκιανοῦ, Ἱστορία, ἱερὰ ἱστορία, Γαλλικῶν ἀνάγνωσις, ἐξήγησις, τεχνολογία, Γεωγραφία, Ἀριθμητικὴ καὶ τόσα ἄλλα μαθήματα, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, πῶς εἶνε ποτε δυνατὸν νὰ χωρέσωσιν ἐν τάξει εἰς κεφαλὴν μικροῦ κορασίου; Φαντάσθητε Ἑλληνα διδάσκαλον διδόντα πρὸς ἐξήγησιν 10 ἢ 12 στίχους τοῦ Λουκιανοῦ εἰς ἕκαστον μάθημα, ἀναλογίσθητε δὲ καὶ τὸν προορισμὸν τῶν κορασιῶν καὶ μὴ φρικιάσθητε Ἄτυχως ἢ εἰς ἅπαντας τοὺς κλάδους τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν εἰσχωρήσασα ἐπιπολαιότης καὶ ἐπιδεικτικότης εἰσχωρήσαν καὶ εἰς τὰ παρθεναγωγεία τοιοῦτοτρόπως δὲ δι' ἐπιπλάστου καὶ παρὰ φύσιν διδασχῆς ῥίπτομεν στάκην εἰς τὰ ῥάτια τοῦ κόσμου ἥτοι διὰ τοῦ ΒΟΝ JΟΥΓ, ὀλίγων χειροτεχνημάτων ἀχρηστων ἐν τοῖς πλείστοις τῶ κατ' οἶκον βίῳ καὶ διὰ παπαγαλλιστικῶν ἀποστηθίσεων ἀρχαίων τινῶν φράσεων ἢ νεωτέρων ποιημάτων καὶ ἰδίᾳ ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν ἐξετάσεων οἱ κουφόνοες δὲ γονεῖς ἀγράμματοι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὑπερμέτρως φιλόστοργοι, βλέποντες τὰ τέκνα ἡμῶν τοσοῦτον προκόπτοντα ἐξίππαζόμεθα ἠδέως καὶ ἐπαναπαυόμεθα ὅτι διδάσκονται γράμματα. Οὕτω λοιπὸν ἢ ψευδοπαιδεία ἀδιασλεύτως πλέον ἐνεκαθίδρυσεν ἐν μέσῳ ἡμῶν τὸν οἶκον αὐτῆς. Καταναλίσκομεν τὸ ἡμέτερον χρῆμα εἰς βιβλία καὶ σχολεῖα, ἐπὶ δὲ πολυτίμον χρόνον καὶ τὴν ἡσυχίαν μας καὶ ἐν τέλει τί ἐκερδήσαμεν; τί ἐκάμαμεν; μίαν τρύπαν εἰς τὸ νερόν. Εἴμεθα ἄνδρες πεσποικισμένοι μὲ νοῦν καὶ σῶμα εὐρωστότερον τῶν γυναικῶν σπουδάζομεν ἐπὶ 15ετίαν τὰ γράμματα καὶ ἐν τούτοις ἐξεργόμεθα τοῦ Γυμνασίου καὶ αὐτοῦ τοῦ πανεπιστημίου μὴ εἰδότες νὰ συναρμολογίσωμεν καὶ μίαν μόνην φράσιν τῆς προκοπῆς φαντάσθητε τώρα τί συμβαίνει πρὸς τὰ ἄθῳα ἐκεῖνα κοράσια, εἰς ἃ ἐπιβάλλουσι τόσα καὶ τοιαῦτα βάρη. Εἶνε αἰσχος, διδάσκαλοι, οἵτινες ἐδοκίμασαν ἤδη τὰς τοιαύτας θασάνους, νὰ μὴ κατορθώσωσιν ἔτι νὰ νοήσωσι πόσον βλάπτει τὸ πολὺ τὰ μικρὰ παιδία καὶ πόσον τὸ ὀλίγον καὶ σαφές χωνεύεται καὶ ὠφελεῖ αὐτὰ. Τί χρειάζονται αἱ τρομεραὶ ἐκεῖναι ἐξηγήσεις εἰς τὰς μικρὰς τάξεις; Τί χρειάζονται δὲ τὰ τρομερὰ ἐκεῖνα μαθήματα, ἅτινα παγώνουσι τὴν καρδίαν καὶ μόνον βλέποντες τὸν

σωρὸν τῶν βιβλίων; Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τοὺς σοφολογιωτάτους ἐκ τῶν διδασκάλων καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν κ. Α. ὅστις, πολίτης μὲν εἶναι εἰς ἄκρον καλὸς καὶ ἀξιόλογος, διδάσκαλος ὅμως, ὅπως παρετήρησα, τυγχάνει εἰς ἄκρον ἀστοχος καὶ ἀκαταλόγιτος.

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις κυρίως περὶ τῶν παρθεναγωγείων οὐχὶ πάντων ἀλλὰ τῶν πλείστων; (καθ' ὅσον ὑπάρχουν μικρὰ καὶ ἀφανῆ παρθεναγωγεία, ἅτινα ἀθροῦτως ἐκπληροῦσιν ἄριστα τὸν προορισμὸν τῶν). Σχολεῖα κορασιῶν, ἥτοι μελλουσῶν οἰκοκυρῶν καὶ μητέρων, ἐν οἷς διδάσκονται μόνον τὰ Γαλλικὰ, ἀπαγγελία στίχων καὶ ἡ κατασκευὴ τριχάπτων, τοῦ πῶς δὲ διοικεῖται ἐν γένει οἶκος, πῶς κόπτονται καὶ ράπτονται τὰ ἐνδύματα κλπ, καὶ τίνα τὰ πρὸς τοὺς μεγαλειτέρους καθήκοντα οὐδ' ἡ ἐλαχίστη δίδεται ἰδέα, τὰ τοιαῦτα σχολεῖα, λέγω, εἶναι πᾶν ἄλλο ἢ τὰ κατάλληλα πρὸς μόρφωσιν τῶν κορασιῶν, καὶ ἀπόδειξις ἔστωσαν τὰ ἀποτελέσματα, ἡ συμπεριφορὰ τῶν δηλονότι ὑπὸ τὰ ἔμματα αὐτῶν τῶν γονέων διότι, ὅτε μὲν εἶνε μικρὰ βλέπομεν πλείστα ἐξ αὐτῶν εἰς τὰ Ὑψηλὰ Ἀλώνια ἐνδεδυμένα ὡς ἀποκρεάτικους μασκαράδες· ὅταν δὲ μεγαλώσωσι ζητοῦσιν, ὡς εἰκός, πολυτελέστατα ἐνδύματα, πολλακίς μάλιστα καὶ παρὰ τὰς δυνάμεις τῶν γονέων, ἀναγινώσκουσιν ἄπειρα μυθιστορήματα ἀφινόμενων εἰς τὰς μητέρας τῶν οἰκιακῶν ἔργων ἀρχονται ἀκολούθως οἱ ρεμβασμοὶ περὶ ἵπποτων κλπ. καὶ κατόπιν κατὰ μικρὸν ἐπέρχεται ἡ περίοδος τῆς φθίσεως τῆς νεότητος καὶ ζωῆς ἐν ᾧ ἐὰν ἐγκαίρως ἐδιδάσκοντο τὰ χρεῖωδη μαθήματα ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις θὰ εὕρισκον ἀπερίγραπτον εὐχαρίστησιν μετῆπειτα ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ποικίλων τοῦ οἴκου ἐργασιῶν, θὰ ἦσαν ὑγιεῖς, εὐρωσται καὶ φρόνιμοι καὶ τότε βεβαίως τὰ χρήματα δὲν θὰ ἐλογίζοντο ὡς ὁ ἀπαραίτητος τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν παργῶν ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία τότε θὰ ἐβάδιζεν εὐρύθμως καὶ κανονικῶς ἐπὶ τὰ πρόσω, σήμερον δὲ πάντες σχεδὸν σαφῶς διακρίνομεν εἰς ποῖον βάρηρον πορευόμεθα. Ἀπάντων τούτων ὑπερτάτη ἀφορμὴ, κατὰ τὴν κρίσιν μου, εἶνε τὰ φτωρία ταῦτα τῶν μητέρων τοῦ μέλλοντος ἅτινα μὲ ὅλας τὰς πολιτελαίας καὶ ἐπιδείξεις τῶν οὔτε μὲ τὰς ὁστάδας τῆς παλαιότερας ἐποχῆς δύνανται νὰ παραβληθῶσιν. Χιλιάκις προτιμότερον θὰ ἦτο ἐὰν ἐκρατοῦμεν πλέον τὰ κοράσια ἡμῶν οἶκοι μὲ τὰ ὀλίγιστα ἐκεῖνα γράμματα, ἅτινα ἐγίνωσκον αἱ μητέρας μας, ὧν ὅμως αἱ πλείστα ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀνήγειραν ὑψίστοφα μέγαρα, μορφώσουσαι δὲ ἀπέδοκαν πρὸς τὴν κοινωνίαν χρηστοὺς πολίτας καὶ κόρας, παρὰ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ἐν χρήσει σύστημα, ὅπερ ἀπειλεῖ γενικὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ κατ' οἶκον βίου. Πρέπει νὰ καταπέσῃ τὸ ἐλεεινὸν σύστημα τοῦ διδάσκειν παπαγαλλιστῶν τοῦτο μὲν ἄχρηστα τοῦτο δὲ καὶ ἀκατάλληλα μαθήματα οὐδὲως μορφούντα τὸν ἄνθρωπον, καὶ νὰ ἀφισωθῶμεν ἐξ ἅπαντος τοῦ νοῦ εἰς τὴν διδασχὴν τῶν νοητῶν αἰσθητῶν καὶ χρησίμων τῶ βίῳ πραγμάτων, ἐὰν θέλωμεν νὰ μορφώσωμεν ἀποτελεσματικῶς τὰς μητέρας καὶ συζύγους τῶν ἐπιγιγνομένων γονέων, ἄλλως ματαιοπονοῦμεν.

Ν. Φ.

Λιμενικὰ

Ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμένος κ. Μανιὰκ νῆαν ἀπῆλυσε καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην διακοίνωσιν πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ ἔργου τούτου Ἐπιτροπείαν, ἣν συνιστώμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινου, ὡς τὰ μᾶλα ἐνδιαφέρουσαν.

Ἐν Πάτραις τὴν 14/26 Δεβρίου 1882.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Πρόεδρον καὶ Μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πατρῶν Ἐπιτροπῆς.

Κύριοι!

Ἐπανεληκμένως ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω

Ἐμὴν τὴν ὀλεθρίαν κατάστασιν τῆς ἐργολαβίας μου ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν. Πράγματι καίτοι ἤρχισα τὰ ἔργα πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἡμίσεως, δὲν ἠδυνήθη ἀκόμη ν' ἀποπερατώσω καὶ νὰ κρατήσω συμπληρωμένον μέρος τι τοῦ κυματοθραύστου. Τῶ ὄντι μέχρι σήμερον ἐξώδευσα 2,485,000 φράγκα, εἰσέπραξα δὲ μόνον 985,000 φρ. ἐξ ὧν 489,000 δι' ἔργα τετελεσμένα καὶ 496,000 διὰ τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς δοθείσαν μοι προκαταβολὴν ἐπὶ τοῦ ὑλικου, ἢ ὀφείλω νὰ τῆ πληρώσω τοὺς τόκους. Ὅθεν προκύπτει ὅτι τὸ πραγματικὸν ἔλλειμμα εἶνε σήμερον 1,500.000 φράγκων. Οἱ ἀπλοὶ οὔτοι ἀριθμοὶ εἶνε νομίζω ἀρκούντως εὐγλωττοι, καὶ ἐκ φραστικώτεροι μακρολόγων φράσεων. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι διὰ τὴν προμήθειαν, τὸν τόκον, τὰς ἀνανεώσεις καὶ τὸ χαρτόσημον τοῦ ἔλλειμματος τούτου, εἶνε ἀναγκαῖα ἐτήσια δαπάνη 150,000 φράγκων περίπου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ τόκου τῆς προκαταβολῆς.—Τοῦτο μόνον ἀρκεῖ νὰ ἐπιφέρῃ ἐντὸς ὀλίγιστου χρόνου τὸν παντελῆ ὀλεθρον τῆς ἐργολαβίας, ἂν δὲν ληφθῆ τι μέτρον προσεχῶς, διότι ὄχι μόνον δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε ν' ἀποσβέσω μέρος τι τοῦ ὑπερόγκου τούτου ἔλλειμματος, ἀλλὰ τούναντίον αὐξάνει τοῦτο καθ' ἐκάστην.

Ὅθεν ἀναγκάζομαι, Κύριοι, νὰ δηλώσω Ἐμὴν ὅτι ἂν δὲν μοι γράψητε προσεχῶς, ὅπως μὲ πληροφόρησθε ὅτι σπουδαίως θέλετε λάβει τὰς αἰτήσεις μου ὑπ' ὄψιν, καὶ ὅτι θέλετε σκεφθῆ, συνέννοοῦμενοι μετ' ἐμοῦ, πρὸς φιλικὴν διακονήσιν τῆς ὑποθέσεώς μας, θὰ εὐρεθῶ μετ' οὐ πολὺ ἠαγκασμένος νὰ σταματήσω ἅπαντα τὰ ἔργα, μέχρι τῆς ὀριστικῆς διακανονίσεως τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ διακοπὴ αὕτη θὰ ἦναι ἐπαχθεστάτη καὶ θέλει συνεπιφέρει βαρυτάτας δαπάνας, ὧν ἔσται ἀδύνατος ἡ ἀνάκτησις δι' εἰσπράξεως ἀντιστοιχοῦσης πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν οἰασθήποτε πραγματικῆς ἐργασίας, θὰ προκῦψῃ διὰ τὴν ἐργολαβίαν μου νέα ζημία, ἢς θὰ ὑποχρεωθῶ νὰ ζητήσω παρ' Ἐμῶν τὴν ἐπανάρθωσιν μὲθ' ὧν τῶν ἄλλων ἐκ τοῦ νόμου ἀποζημιώσεων.

Δέξασθε, Κύριοι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς Ἐμᾶς ὑπολήψεώς μου.

(ὑπογρ.) Ρ. Magnac aine.

Σημ. Συντ. ἀφορολογούμενου.— Ὡς παρατηρεῖ ὁ ἀναγνώστης ἡ λιμενικὴ ὑπόθεσις τραχύνεται ὁσημέραι πλείοτερον καὶ ἀδηλον ἀποβαίνει ποῖα τις τύχη ἀναμένει τὸ ἔργον τοῦ λιμένος, εἰς ὃ τόσοι παρ' ἡμῖν ἀπέβλεψαν ὡς εἰς ἀγκυραν σωτήριας τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως. Ὁ ἐργολάβος δι' ἐπανεληκμένων πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ὑπομνημάτων κατέδειξεν ὅτι τὸ ἔργον ὁ ἀνέλαθεν εἶναι ἀδύνατον νὰ συντελεσθῆ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως καὶ τὸ σχέδιον τοῦ μηχανικοῦ Πασχάλ, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀπομακρύνεται οὐσιωδῶς τῶν ὀρισμένων διαστάσεων τῶν πετρωμάτων καὶ ὅτι τοῦτο ἄγει εὐθὺ αὐτὸν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ὀλεθρον. Ἐζήτησεν ὅθεν ἐπανεληκμένως νὰ ἐξετασθῆ τὸ τῶς συντελεσμένον ἔργον ὑπὸ ἀρμοδίων μηχανικῶν καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἐρεῦνης αὐτῶν προκῦψῃ ἡ ἀλήθεια τῶν ἰσχυρισμῶν του, νὰ ἀποζημιωθῆ κατὰ λόγον δίκαιον, ἂν δὲ τούναντίον πιστώθῃ ὅτι τὸ ἔργον ἐστὶ ἐκτελέσιμον κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἀποπερατώσῃ αὐτὸ, ἀνευ τροποποιήσεως τινος τῶν συντεθειμένων. Βαρυνθεὶς ὅμως ὁ ἐργολάβος νὰ περιμένη σχετικὴν ἀπάντησιν τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου του, δηλοῖ τὴν ἀδυναμίαν του εἰς ἐξακολουθήσιν ἔργου ὅπερ ἄγει αὐτὸν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ προειδοποιεῖ περὶ τῆς προσεχῶς παύσεως τῶν ἔργων. Ἡ διακοπὴ τῆς ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἀνευ συνεπειῶν βεβαίως διὰ τὸν ἐργολάβον, ἀλλὰ καὶ ἀνευ ζημίας διὰ τὴν πόλιν· πρέπει ὅθεν σύντονον νὰ ἐφευκθῆ τὴν προσοχὴν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κοινου ἢ περὶ ταύτης ἄμεσος ἀπειλὴ τοῦ ἐργολάβου. Ἔργα παρομοίας φύσεως διακοπόμενα, δὲν ἀναλαμβάνονται εὐχερῶς, ἐκχωρούμενα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνός

εἰς ἕτερον ἐργολάβον, δυστημοῦνται καὶ ὑποκύπτουσιν εἰς βαρύτερους ὄρους. Διὰ τούτων δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ὅπως ἡ Ἐπιτροπεία ἐπὶ τοῦ λιμένος παραδεχθῆ ἀνεξετάστως τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἐργολάβου καὶ δεχθῆ τὰς προτάσεις τοῦ ἀσυζητητί. Εὐρίσκομεν ἐντούτοις εὐλογώτατον τὸ αἴτημά του, τοῦ νὰ ἐξετασθῆ δηλονότι ἡ ἀκρίβεια τῶν ἰσχυρισμῶν του καὶ ἐρευνηθῆ κατὰ πόσον τὸ σχέδιον τοῦ λιμένος, ὅπερ ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ, ἐστὶν ἐκτελέσιμον κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, καὶ κατὰ πόσον ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη εἶναι ἀνωτέρα τῆς προϋπολογισθείσης, καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ζημίας τοῦ ἐργολάβου ἀληθής. Ἄπορον φαίνεται ἡμῖν πῶς ἡ Ἐπιτροπεία θραδύνει νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ἐξ ἧς ἤρτηται ἡ λύσις τῆς περιπλοκῆς, ἣτις ἔφερε τὸ ἔργον εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Ἄπορον φαίνεται ἡμῖν ἀκόμη πῶς οἱ ἄγαν θιασῶται τοῦ λιμενικοῦ ἔργου, οἵτινες ἤγον καὶ ἔφερον ἄλλοτε ὅπως ἤθελον τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος, σήμερον, ὅπταν τὸ ἔργον τὸ γενόμενον τῆ ἀξιεπαλῶν ἐνεργεία των, κινδυνεύη νὰ ματαιωθῆ μένουσιν ἐκτὸς τῆς σκηνῆς. Ἡμεῖς βεβαίως δὲν συνετέλεσαμεν κατὰ τινὰ τρόπον εἰς ἐναρξιν ἔργου, ὅπερ πάντοτε ἰθεωρήσαμεν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιζήμιον, ἀλλὰ ἀφοῦ ὅπωςδήποτε ἐπεκράτησεν ἡ ἐναντία γνώμη καὶ τὸ ἔργον ἤρξατο συντελούμενον καὶ διετέθη ὑπὲρ αὐτοῦ μέγα κεφάλαιον, ὀφείλομεν νὰ κηδεμονεύσωμεν αὐτὸ κατὰ νέας ἀβουλίας, ἣτις ἤθελε συμπληρῶσιν τὴν καταστροφὴν, καὶ τοιαύτην ἀβουλίαν ὑπολαμβάνομεν τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτοῦ, προερχομένην ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῶν. Παρακαλοῦμεν ὅθεν τὴν ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἐπιτροπείαν νὰ προκαλέσῃ ἄσον τάχιστα τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου ὑπὸ εἰδημόνων μηχανικῶν, καὶ τοῦτο πρὶν ἢ ὁ ἐργολάβος, ὑποκύπτων εἰς ἀναπόδραστον ἀνάγκην, ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔργον. Δὲν εἶναι πλέον ἀποχρῶν λόγος τοῦ ἀπαρδέκτου τῶν προτάσεων τοῦ ἐργολάβου ἢ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως, διότι ἐὰν ἀποδειχθῆ ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ Πασχάλ, ὅπερ ἐκεῖνος ἀνέλαβε νὰ πραγματοποιήσῃ, εἶναι ἀνεκτέλεστον, κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, πάντως ὁ ἐργολάβος δέον ν' ἀκουσθῆ, διότι καὶ τὸ κοινὸν καὶ ἡ Ἐπιτροπεία, εἶχον ὑπ' ὄψιν των τὸ σχέδιον ἐκεῖνο καὶ τούτου τὴν ἐφαρμογὴν ἐπέβλεπον καὶ ἐπεστάτου. Ἐν μέλος τῆς Ἐπιτροπείας ὁ ἀξιότιμος κ. Π. Ἀλεξόπουλος καὶ δι' ὑπομνήματός του ἄλλοτε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Νοεμβρίου 1881, διατυπῶν τὴν ἰδίαν γνώμην ὡς καὶ τὴν τῶν συναδέλφων του, ἐπαυλημένως ἐν αὐτῷ λέγει, ὅτι ἀέννοεῖ νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ ἔργα συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ περιφήμου ὑδραυλικοῦ Πασχάλ, ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν συγκατατίθεται ποσῶς νὰ ἐξέλθῃ. Ὅταν ἤδη ἔρχεται ὁ ἐργολάβος καὶ μᾶς λέγει ὅτι τὸ σχέδιον τοῦτο δὲν εἶναι ἐκτελέσιμον, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἐξετασθῆ ἡ ἀκρίβεια τοῦ ἰσχυρισμοῦ του τούτου, ἵνα φωτισθῆ τὸ κοινὸν περὶ τῆς θέσεως τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐργολάβου καὶ περὶ τῶν ληφθῆσάντων ἀποφάσεων; Ἐπιμένομεν νὰ καταδείξωμεν εἰς τὴν Ἐπιτροπείαν ἐπὶ τοῦ λιμένος ὅτι, ἡ ζητούμενη ἔρευνα τοῦ ἔργου, ἐνῶ δὲν δύναται, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν, νὰ γείνη παρεκτικὴ οὐδενὸς δικαιώματος τῷ ἐργολάβῳ, θὰ διαφωτίσῃ τὴν νεὰν φάσιν τοῦ ζητήματος καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ αὐτὸ κατὰ παντὸς ἐν τῷ μέλλοντι κινδύνου.

Ἄριθ. 112

Ἐν Πάτραις τῆ 12 Δεκεμβρίου 1882.

Πρὸς

τὸν κύριον Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος αὐτοῦ Φωνός. Ἐάν, Κ. Συντάκτα, διετελήτε ἐν γνώσει ἢ ἐφροντίζατε νὰ λάβητε ἀκριβεστέρως πληροφορίας περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν πραγμάτων τῆς ἐν Ἀγίῳ Μονῆς τῶν Γαζιάρχων δὲν ἤθελατε εἶμι βεβαίως οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ὁ ὑπὸ στοιχείων Β. Ν.

διατριβογράφος, δημοσιεύσει ὅσα περὶ αὐτῆς ἐδημοσιεύσατε ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 125 φύλλῳ τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος.

Αἱ ἀπὸ δύο ἡδὴ ἐτῶν παραδειγματικαὶ ἀνωμαλῆαι μῆς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων τοῦ Κράτους Μονῶν ἐνεκα τοῦ εἰς δύο ἀντιμέτωπα ἔχθρικὰ στρατόπεδα, διατρέσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καὶ τῶν δεινῶν ἐναλλάξ κατηγοριῶν, ἀνηνεχθεισῶν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ κοινοβουλίου ἐπόμενον ἦτο νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τέλος πάντων σύντομα καὶ ἀποτελεσματικὰ, διὰ τε τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, μέτρα πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Κατὰ συνέπειαν ἐκρίθη εὐλογον νὰ ἀποσταλῶ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον εἰς τὴν Μονὴν πρὸς ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς, ἀλλὰ μετὰ πολλὰς ἐπιτοπίους ἐργασίας ἠθθένσα δυστυχῶς καὶ ἐξ ἀνάγκης διεκόπη ἡ περαιτέρω ἐνεργεία καὶ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἀποστολῆς μου.

Τῆς μεταθέσεώς μου κατόπιν ἐπελευθούσης τὸ ὑπουργεῖον ἔκρινε ὀρθὸν νὰ συνεχίσῃ καὶ ἀποπεράτωσιν τὴν σπουδαίαν καὶ σοβαρὰν ταύτην ὑπόθεσιν αὐτὸς ἐκεῖνος ὅστις ἀρξάμενος αὐτῆς ἀντελήφθη ἐπιτοπίως τῶν πραγμάτων, προχώρησεν ἱκανῶς, καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διεξαγάγῃ αὐτὴν εὐχερέστερον ἵνα μὴ ἐκ θεμελιῶν πάλιν ἀρξῆται ἕτερος.

Οὔτε πρώτην φοράν συμβαίνει, οὔτε ἐκ τοῦ Νόμου κωλύεται ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἐξαποστολὴν ὑπαλλήλου τινὸς εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, χάριν εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

Δὲν μοι ἐπιτρέπεται, βεβαίως, ἀλλ' οὐδ' ὑμεῖς πιστεύω ἔχετε τοιαύτην ἀξίωσιν, τὸ νὰ ἀνακινώσω τούτέστιν, ὑμῖν πόσους μοναχοὺς καὶ πόσους κοσμικοὺς ἐξήτασα, καὶ τίνι τρόπῳ ἐν γένει διεξήγαγον τὴν εἰς τὸ τέρμα τῆς ἐπιστάσεως ἀποστολήν μου; ἂν ἐτάχυνα ἢ ἐβράδυνα προκειμένου περὶ ἐξετάσεως καὶ ἀναθεωρήσεως τῆς διαχειρίσεως δεκαεπτὰ ἐτῶν, ὧν ἕκαστον ἀπαιτεῖ λογιστικὴν ἐργασίαν μῆς τουλάχιστον ἑβδομάδος, ὅποια τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν μου, καὶ ἂν διὰ τὴν ἀποστολήν ταύτην ἦτο κατάλληλος ὁ ἐπαρχος Διγίου, ἀφοῦ καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἐκεῖσε ἐπάρχων αἱ ἀποφάσεις συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν γενομένην ἀναψηλάφισιν καὶ ἀναθεώρησιν, διότι ταῦτα πάντα ὑπόκεινται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ Ὑπουργεῖου.

Ὅτι μόνον δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω ὑμῖν εἶναι, ὅτι πολὺ ἠθέλατε μεταμεληθῆ, ὡς δημοσιογράφος, διὰ τὰς κρίσεις καὶ τὰ σχόλια Σας ἐὰν ἐπετρέπετο νὰ λάβητε γνώσιν τῶν πραγμάτων μου, καὶ κρίνητε τοὺς καρπούς αὐτῶν διὰ τε τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν, καὶ τὸ μέλλον, ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων.

Ἐπομένως καὶ ἀνάρμοστον καὶ ἀτυχῆς φαίνεται μοι τὸ νὰ ἀναμίξτε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην μὲ οἰκονομολογικὰ καὶ φορολογικὰ ζητήματα, καὶ μὲ τὰ δεδικαιολογημένα καὶ νόμιμα ἔξοδα καὶ δικαιώματα διατριβῆς τοῦ Νομάρχου μακρὰν τῆς ἔδρας του.

Ὅθεν σᾶς παρακαλῶ Κ. Συντάκτα δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ ἐξουρίσεων καὶ περὶ τύπου Νόμου, νὰ δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν μου εἰς τὸ ἀμέσως προσεχῆς φύλλον τῆς ἐφημερίδος Σας.

Ἐν Πάτραις διακείμενος

Νομάρχης Ζακύνθου.

Κ. Δημητριάδης

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀκόμη δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ πληρωθῆ ἐνταῦθα διακαῆς πόθος τοῦ τόπου καὶ σημαντικῆ ἀνάγκῃ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, μ' ὅλον ὅτι ἡ πληρωσις αὐτῶν ἐπαυλημένως ἀνηγγέλθη ὡς ἐπερχομένη, ἢ ἰδρυσίς δηλονότι γυμνασίου. Πρὸ καιροῦ ὤρισθη τὸ πρὸς τοῦτο κατάλληλον οἰκόπεδον, ὁ δῆμος ἡμῶν φιλοτίμως ἀνέλαβε νὰ

περιτοιχίσῃ αὐτὸ, διωρίσθη, νομιζόμεν καὶ ὁ γυμναστής, οὐδὲν ἦττον οὐδὲν ἐγένετο εἰσέτι καὶ πόλις ἐνέχουσα δύο γυμνάσια καὶ τόσα ἄλλα κατώτερα παιδευτήρια, στερεῖται ἰδρύματος οὕτινος ἢ χρησιμότης παρ' οὐδενὸς πλέον ἀμφισβητεῖται. Ἡ νεολαία τῆς πόλεως καταφθίρειται ἐν τοῖς καφφενείοις, ἀναπνεύουσα δὲ τὸν μεμολυσμένον ἀέρα ἀφ' ἐνὸς τῶν καταγωγείων πύτων καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν τῆς κλάσεως, ἀνευ οὐδεμιᾶς σωματικῆς ἀσκήσεως, ἐγένετο ἀσθενικὴ καὶ ἐκλελημένη τὸ τε σῶμα καὶ τὴν διάνοιν, φθυσικὴ καὶ ταπεινὴ τὸ φρόνημα. Τὰ γυμναστήρια καὶ ἡ ἀσκήσις ἐδύναντο νὰ παρέξωσιν αὐτῇ τόπον διατριβῆς σύμφωνα τῇ ἀποστολῇ τῆς, βίωμην δὲ καὶ ἀκμαίότητα ἀναπόφευκτον διὰ τοὺς πνευματικοὺς κόπους καὶ τὸν μετέπειτα βίον, ἀλλὰ καὶ ταῦτα μ' ὅλον ὅτι ἀλλαχοῦ ἀφθονοῦσι καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα χωριά, παρ' ἡμῖν εἰσὶν ἄγνωστα καὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας πόλεις τοῦ βασιλείου.

— Ἰδρῦθ, ὡς γνωστὸν, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ τρίτον ἐνταῦθα ἑλληνικὸν σχολεῖον, διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνω πόλεως ἐν ἧ ἔπρεπε νὰ ἰδρῦθῃ, καὶ διωρίσθη καὶ μισθοδοτεῖται τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ ἐνοικιάσθη ἡ οἰκία, δι' ἣν τὸ δημόσιον πληρώνει ἐνοίκιον, ἀλλὰ τὰ μαθήματα δὲν ἤρχισαν εἰσέτι, διὰ τὴν ἑλλειψιν ὕλικου (θρανίων κλπ.) ἀξίας 700 περίπου δραχμῶν, μ' ὅλον ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὸ μέσον τοῦ Δεκεμβρίου!! Τοῦτο δὲν μαρτυρεῖ πολλὴν πρόνοιαν ἐκ μέρους τῶν διεπόντων τὰ τῆς παιδείας καὶ τὸ δημόσιον χρήμα.

— Ἐπίσης πρὸ καιροῦ διωρίσθη ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ ἐπιστάτης τῆς μελλούσης νὰ ἰδρῦθῃ ἐνταῦθα ναυτικῆς σχολῆς καὶ μισθοδοτοῦνται καθήμενοι ἀργοὶ διότι, οὐδὲν ἄλλο πλὴν τῶν διορισμῶν τούτων ἐγένετο μέχρι τούδε πρὸς ἰδρῦσιν τῆς σχολῆς ἐκεῖνης. Ἡμεῖς ἀρχίζομεν πάντοτε ἀπὸ τὰς πρώτων, διότι ἐν πάσι παρ' ἡμῖν κυβερνητικῆ ἐνεργεία περὶ τῶν προσώπων κυρίως πρόκειται.

Δὲν γνωρίζομεν διατὶ ζητεῖται ἐπιμόνως ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ δήμου Δύμης τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν εἰς δύο δήμους, εἰς δῆμον Δύμης καὶ δῆμον Ἀράξου, ἀφοῦ οὐδεὶς λόγος ὑφίσταται δικαιολογίαν τὴν διαίρεσιν ταύτην, οἱ δὲ νοημονέστεροι τῶν δημότων ἀποκρούουσιν αὐτήν. Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν καὶ αὐτὴ ἡ διοικητικὴ διαίρεσις τοῦ τόπου πρὸ πολλοῦ ἐξυπηρετεῖ τὰ κομματικὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἐγένοντο καὶ οἱ δῆμοι ἀθύρματα. Γνωστοὶ εἰσὶν οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορεύοντες συνήθως τὴν διαίρεσιν, ὑποδιαίρεσιν ἢ συγχώνευσιν τῶν δήμων, ἀλλ' ἐπίσης γνωστὰ εἰσὶ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κατακερματισμοῦ τῆς διοικητικῆς ταύτης μονάδος. Πολλοὶ τούτων περιήλθον εἰς τὸ ἀδιοίκητον, διὰ τὴν ἑλλειψιν πόρων, διότι τὰς πενιχρὰς αὐτῶν προσόδους ἀπορροφᾷ ἡ ὑπηρεσιακὴ δαπάνη καὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῆς ὑπολείπεται πρὸς συντέλεσιν κοινωτικοῦ τινος ἔργου. Ἐδύνατότις πολλὰ νὰ εἴπηκατὰ τοῦ ὀλεθρίου συστήματος τῶν διαίρεσεων τῶν δήμων, ἐὰν οἱ ἐπιδιώκοντες αὐτὰς εἶχον διάθεσιν ν' ἀκούσασιν θεωρίας τινὰς περὶ τούτου. Νὰ εἴπωμεν αὐτοῖς ὅτι ὁ δῆμος ἀποτελεῖ μικροπολιτεῖαν ἣτις ἔχει ἀνάγκην φυσικῶν τινῶν ὀρίων, ὅτι εἶναι ἀντιπολιτικὸν καὶ ἀντικοινωνικὸν νὰ διασπᾶται ἡ στοργὴ τοῦ ἀτόμου, τραφεῖσα διὰ παραδόσεων κοινῶν καὶ ἀναμνήσεων, πρὸς τὸ ἴδρυμα τοῦ δήμου καὶ τὰ παρόμοια, εἶναι μάταιον ἔργον, διὰ τοὺς μὴ θέλοντας νὰ ἀκούσωσιν ἢ τὰ κακῶς ἐννοούμενα συμφέροντά των.

— Ἢ ἐπαινετὴ μέριμνα τοῦ ἡμετέρου Νομάρχου, τοῦ ν' ἀραιώσῃ τοὺς εἰς τὰς ἐξεταστικὰς φυλακὰς κρατούμενους, ναυαγῆ ἀπέναντι τῆς ἑλλείψεως οἰκήματος πρὸς ἐνοικίασιν. Ὁ θέλων ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν τῆς ἀνω πόλεως νὰ ἐνοικιάσῃ τὴν οἰκίαν του, κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀντὶ μηνιαίου ἐνοικίου δραχ. 150, δύναται ν' ἀπευθυνθῆ πρὸς τὸν κ. Νομάρχην.

— Ἢ ἐπάρατος νόσος εὐλογία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς πάντωνθεν, ὡς ἔργον δὲ στοιχειωδὲστᾶτης φρονήσεως καὶ προνοίας ἐπιβάλλει πᾶσιν ἡ-

μιν, ο κίνδυνος της ενσκήψεώς της, να φροντίσω-
μεν περί θαυμασμού ή αναθαυμασμού ημών.
Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀς φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ θα-
μασμοῦ τῶν πενεστόρων καὶ ἀπλουστέρων δη-
μοτῶν, αἱ ἄλλαι δὲ τάξεις, αἱ πληρέστερον αἰ-
σθανόμεναι τὸν κίνδυνον καὶ ἀπρηλαγμένοι τῶν
προλήψεων τοῦ ὄχλου, ἀς φροντίσωσι περὶ τοῦ
ἰδίου θαυμασμοῦ, ἀνευ ἐξορμήσεων ἢ προτροπῶν.
Πρὸ παντὸς ὅμως ἔχομεν χρεῖαν καλῆς καὶ γνη-
σιᾶς θαυμαστικῆς, ἣν καθήκον ἔχει νὰ προμηθευθῇ
ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἐν ποσότητι ἐπαρκεῖ. Ἡ πόλις
ἡμῶν κατὰ περιόδους πολλὰ ὑπέστη δεινὰ ἐκ
τῆς ἐπαράτου νόσου, ἀνὲν πρέπει δὲ ν' ἀφεθῇ ἤδη
εἰς τὸ ἔλεος μόνον τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀστυνομία πα-
ρακαλεῖται νὰ ἐπιβλέπῃ συντόμως τὰς ἐξωθεν
προελεύσεις, αἰτινες συνήθως εἰσκομίζουσι τὸ μό-
λυσμα.

— Περαιτώσας τὰς σπουδὰς του παρὰ τῇ Γεω-
πονικῇ Σχολῇ τοῦ Μομπελιὲ τῆς Γαλλίας ὁ νέος
συμπολίτης ἡμῶν κ. Διον. Ἀμπελικόπουλος, ἐπα-
νέκαμπεν ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα.
Ὁ κάλλιστος οὗτος νέος περικομισμένος ὑπὸ δε-
ξιῶν πνεύματος, ἀπεστάλη πρὸ τεσσάρων ἐτῶν
εἰς σπουδὴν τῆς Γεωπονίας, ὡς ὑπότροφος τοῦ
Ζάπα, εἰς Γαλλίαν, ἐν δὲ τῇ πρωτῆσιν ἐκείνῃ
Γεωπονικῇ σχολῇ διεκρίθη διὰ τὴν ἀκούραστον
αὐτοῦ ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν νοημοσύνην, ἐν ἐπανηλ-
λειμέναις δὲ δοκιμασίαις διέπρεψε μεταξὺ πλεί-
στων ὄσων συμμαθητῶν του ἀλλοδαπῶν
καὶ Γάλλων, ἀναδεικνύμενος πάντοτε μεταξὺ τῶν
πρωτῶν. Πρὸς πληρέστεραν κατάρτισίν του ὁ κ.
Ἀμπελικόπουλος ἐνέκυψε καὶ εἰς τὴν σπουδὴν
τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, ἔλαβε δὲ πανεπιστη-
μιακὸν δίπλωμα καὶ τούτων. Βύχόμεθα τῷ καλ-
λίστῳ νέῳ νὰ τύχῃ ταχέως σταδίου ἐν ᾧ νὰ χρη-
σιμοποιήσῃ τὰς γνώσεις του ἐπ' ἀγαθῶν τοῦ τό-
που ἡμῶν, ὅστις ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς τὴν γεωπο-
νίαν ἀναγομένας γνώσεις, κατὰ πολὺ ὑστερεῖ ἄλ-
λων χωρῶν ὀλιγωτέρας ἔχουσῶν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ
πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου.

— Βεβηθὴ ἐσχάτως ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις τυ-
πογραφείου Σ. Κ. Βλαστοῦ, μετὰ πολλῆς φιλο-
καλίας τετυπωμένος ὁ τρίτος τόμος τοῦ ἁ' Ἐνω-
χικοῦ Δικαίου τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Παπαρη-
γοπούλου, ἐνέχων τὰ περὶ Ἀλλοιώσεως καὶ Ἀύ-
σεως τῶν ἐνοχῶν κεφάλαια. Βύρσκειται παρὰ τῷ
βιβλιοπωλεῖ Σ. Κ. Βλαστοῦ ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς
Ἑρμοῦ ἀριθ. 63. καὶ πωλεῖται ἀντὶ δρ, 8.

— Ἐχομεν εἰς χεῖρας νέον ἀξιόλογον ἔργον
τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Χρ. Π. Κορύλλου ἱατροῦ,
μέγα τεύχος ἐκ σελίδων 256, μετὰ 29 πινάκων
ἐν τῷ κειμένῳ, πραγματευόμενον ἅπερ τῶν ἐν
τῷ ἐντερικῷ σωλίνι τοῦ ἀνθρώπου βιούντων παρα-
σίτων, καὶ τῶν ἐκ τούτων νόσων. Τὴν μονογρα-
φίαν ταύτην, προὐκὼν θαθείας μελέτης τοῦ ὑπὸ ἐ-
ξέτασιν ἀντικειμένου, ὑπὸ θεωρητικὴν καὶ πρα-
κτικὴν ἔποψιν, ὁ συγγραφεὺς εἶχεν ὑποβάλλει εἰς
τὸν Συμβουλευτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1881 καὶ δὲν ἐ-
κρίθη μὲν τότε ἀξία τοῦ γέρατος, αὐστηρῶς καὶ
ἀδίκως κριθεῖσα ὑπὸ τῶν κριτῶν, δὲν ἔπαυσεν ὁ-
μως οὕσα ἀρίστη συμβολὴ εἰς τὴν ἡμετέραν πτω-
χὴν ἱατρικὴν βιβλιοθήκην καὶ πολύτιμον βοήθημα
εἰς τὴν ἐξάσκασιν τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Δὲν
εἶναι ἡμετέρον ἔργον ἢ ἐνδοτέρα ἐκτίμησις τοῦ
ἔργου τούτου τοῦ κ. Κορύλλου, οὐχ ἦτον ἐξ
ὄσων μὲν ὁ συγγραφεὺς προτάσσει περὶ τῆς κρίσεως
τῶν ἐλανοδικῶν τοῦ Συμβουλευτικοῦ ἀγῶνος πεί-
θεταί τις ὅτι δὲν ἐκρίθη ἐν δικαιοσύνη, ἐκ τῆς
ὑφῆς δὲ τῆς μελέτης ταύτης, τῆς ἐν αὐτῇ πλη-
θύος τῶν παρατηρήσεων, τῆς ὠραίας καὶ ἐπιστη-
μονικῆς γλώσσης κτλ. τὸ ἔργον ἐστὶν ἀξιόσυστα-
τον καὶ τιμᾷ τὸν δόκιμον ἱατρὸν κ. Κορύλλον, ὅστις
ἐν μέσῳ τῆς ἐπιτυχῆς ἐξασκήσεως τοῦ φιλαν-
θρώπου ἐπαγγέλματός του, εὐρίσκει καιρὸν νὰ θε-
ραπεύῃ τὴν ἐπιστήμην ἧς δὲν εἶναι ἀχάριστος τρό-
φιμος, ἢ νωθοδὸς θεράπων.

— Ἡ ἀνάκλησις τῆς παύσεως τοῦ παρὰ τῷ ἐν-
ταῦθα Γυμνασίῳ καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς κ. Λά-
σκαρη, εἶναι ἐργον ἐπαινετὸν καὶ ἐπνδοκιμάσθη πα-
ρὰ πάντων, ὡς ἡ πρό τινων ἡμερῶν κοινοποιηθεῖσα

ἀπόλυσις του ἐκρίθη ἐπίσης ἀδίκως καὶ ἐπιζημία
εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεότητα τοῦ τόπου καθ' ὅ-
σον ὁ κ. Λάσκαρης παρ' ἡμῖν πολλὰ ἔδωκε δείγ-
ματα τῆς πολυμαθείας του καὶ τῆς πρὸς τὸ καθή-
κον ἀφοσιώσεώς του.

— Ἀνέλαβε τὴν διδασκαλίαν τῶν ἱερῶν μαθη-
μάτων ἐν τῷ δευτέρῳ Γυμνασίῳ ἐνταῦθα ὁ κ. Μη-
τροπάνης Παναγιωτόπουλος περὶ οὗ δὲν ἐγράφη
ὀρθῶς ὅτι ὑπὲρ ἔτερον ἄλλοτε ἐνταῦθα ἀνεπιτυχῶς,
καθ' ὅσον πρῶτον ἦδη διορίζεται ἐνταῦθα καὶ πρῶ-
τον ἦδη θὰ δοκιμασθῇ παρ' ἡμῖν ὡς διδάσκαλος.

— Τὸ δημοτ. Συμβούλιον ἡμῶν διὰ πράξεώς
του ἀπεφάσισεν ὅπως ἀποσταλῇ ὡς ὑπότροφος
τοῦ Δήμου μὲ δραχμὰς διακοσίας κατὰ μῆνα εἰς
Μόναχον ὁ νέος κ. Γ. Χατζόπουλος, υἱὸς τοῦ ἀξιότι-
μου ἱατροῦ κ. Δημ. Χατζοπούλου, ἵνα σπουδάσῃ
τὴν ζωγραφικὴν. Ὁ νέος οὗτος λίαν ἐνωρὶς οὐ μόν-
ον ἔδειξε πολλὴν κλίσιν πρὸς τὴν ὠραίαν ταύτην
τέχνην, ἀλλὰ καὶ ὅτι κέκτηται ἐκ φύσεως πλού-
σιον τὸ τάλαντον αὐτῆς. Ἐντελῶς αὐτοδίδακτος
ἔξεθεσεν εἰκόνας τοῦ ἀξίας προσοχῆς, δύο δὲ τού-
των ἐκτεθειμέναι εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριά-
σεων τοῦ Δημ. Συμβουλίου, δικαιουσι τὴν πράξιν
τοῦ Δημ. Συμβουλίου ταύτην. Ὁ νέος Χατζόπου-
λος ἐκπαιδευόμενος συστηματικῶς καὶ ἐν καλλι-
τεχνικαῖς σχολαῖς δύναται ν' ἀποθῇ ἀριστοτέ-
χνης τιμῶν ἑαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα, διὰ τοῦτο
ἐπεκροτοῦμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἡμετέρου Δη-
μοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ χαίρομεν ὅτι τὸ Σωμα-
τεῖον τοῦτο ὑπὸ τόσοις καλλίστοις ὅροις διατί-
θησι τὴν πρώτην τοῦ Δήμου διὰ τὰς ὠραίας τέ-
χνας ὑποτροφίαν.

— Προχθὲς ἐξεδηλώθη ἐνταῦθα ἐν κροῦσμα εὐ-
λογίας νέος τις ὑπηρετῶν ἐν τινι παντοπωλείῳ
παρὰ τὴν Ἰονικὴν Τράπεζαν προσεβλήθη ἐκ τῆς
νόσου καὶ μετεφέρθη, τῇ φροντίδι τῆς ἀστυνομίας,
εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀναγερωθὲν ἄλλοτε παράπηγμα
ἐκτὸς τῆς πόλεως. Ἡ πρώτη αὐτῆ ἐκδήλωσις
τῆς νόσου παρ' ἡμῖν πρέπει νὰ διανοίξῃ τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς καὶ νὰ διαγερῇ σύντονον τὴν μέριμ-
ναν τῶν τὰ τῆς δημοσίας ὑγείας διαχειριζομέ-
νων, νὰ καταδείξῃ δ' αὐτοῖς ποῖα ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ
προκειμένου καθήκοντα καὶ νὰ πείσῃ αὐτοὺς
ὅτι ἡ ἐλαχίστη ὀλιγωρία ἢ ἀπρονοησία των δύ-
ναται νὰ γίνῃ αἰτία ἀνεπανορθοῦτο κοινῆς συμ-
φορᾶς.

— Συνετλέσαμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τι εἰς τὴν
ἀνασύστασιν τῆς ἀγροφυλακῆς ἐνταῦθα, ἐγκαί-
ρως καταδειξαντες τὴν ἀνάγκην αὐτῆς, ἀλλ' ἦδη
ὀμολογοῦμεν ὅτι μετενοήσαμεν, διότι τῇ ἀλη-
θείᾳ ἐγενόμεθα διὰ τούτου ἀντὶ καλοῦ, κακοῦ
πρόξενον. Ἡ ἀγροφυλακὴ συνεστήθη κατὰ τὸ πα-
λαιόθεν ἐπικρατοῦν παρ' ἡμῖν σύστημα ὅργανα
αὐτῆς διωρίσθησαν ὀλίγοι ἐπιστάται ἰδιωτικῶν
κτημάτων, ὀλίγοι παράσιτοι τῶν κομμάτων καὶ
ὀλίγοι κερδοσκόποι μισθοῦντες τὰ κτήματα τῶν
δημοτῶν ὡς λιβάδια εἰς τοὺς κτηνοτρόφους. Οὐ
μόνον οὐδεμία φύλαξις ἐγένετο διὰ τῆς ἀγρο-
φυλακῆς εἰς τὰ κτήματα τῆς περιφερείας Πατρῶν,
ἀλλὰ ταῦτα ἐρημώθησαν ὑπὸ τῶν ποιμνίων αἰ-
να εἰσάγονται ἐν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀγροφυλά-
κων ἐπὶ μισθῷ καὶ τῇ προστασίᾳ των. Διωρίσ-
θησαν ἐπὶ κερφαλῆς καὶ ἄλλοι ἐπὶ ποδῶν
καὶ ἐν τούτοις οἱ ἰδιοκτῆται προσηλακίζονται
ἀπὸ τῶν κτηνοτρόφων ἐντὸς τῶν κτημάτων
των, τῶσον αἱ λυμεῶνες οὗτοι ἐγένοντο θρασεῖς
καὶ ἀπειλητικοί. Τοιαύτης οὕσης τῆς ἀγροτικῆς
καταστάσεως προτιμώτερον εἶναι νὰ καταργηθῇ
ἡ ἀγροφυλακὴ, ἵνα μὴ ὁ δήμος δαπανᾷ δι' αὐ-
τὴν χρήμα εἰς μάτην καὶ ἕκαστος ἰδιοκτῆτης
φροντίσῃ περὶ φυλάξεως τοῦ κτήματός του ὅπως
δύναται, καὶ ὑπὲρ τῆς καταργήσεώς της συνηγο-
ροῦμεν σήμερον ἀνεπιφυλάκτως. Ἐὰν ταχέως δὲν
ἐπέλθῃ τάξις τις ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἡμεθα ἠναγκασμέ-
νοι νὰ ἐκθέσωμεν πολλὰ, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμε-
νον τοῦτο, αἰτινα θὰ δυσαρεστήσωσιν ὄχι ὀλίγον
τὸν κ. δήμαρχον καὶ τοὺς κ. κ. δημοτικούς συμ-
βούλους, οἵτινες διὰ τῶν δημοτ. χρημάτων ἐξη-
σφάλισαν μόνον τὰ κτήματά των καὶ τὰ τῶν φί-
λων των, τὰ δὲ λοιπὰ παρέδωκαν εἰς τοὺς ἀνθρώ-

πους των, διὰ νὰ τὰ καρπῶνται ὡς ἀδέσποτα.
Ἄρκει ἕως ἐδῶ κ. Δήμαρχε καὶ κ. κ. δημοτικοὶ
σύμβουλοι ὁ ἐμπαιγμὸς τῶν συμπολιτῶν σας.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς
τὴν δευτέραν ἠνεώχθη δι' ἀντίκλειδος τὸ γρα-
φεῖον τοῦ κ. Δ. Φιλίππου καὶ ἄγνωστοι εἰσελθόν-
τες ἐν αὐτῷ διέρρηξαν, κατὰ τρόπον θαυμαστὸν
τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ ἀφείλον ἀπ' αὐτοῦ περὶ
τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς εἰς χρήματα καὶ ἄλ-
λας ἀξίας. Ἐλάβον δὲ καὶ τραπεζικὰς τινὰς με-
τοχὰς εἰς τίτλους ὀνομαστικούς, ἐξ ὧν οὐδεμία
θέλει προκύψῃ ζημία. Ἐκ τῶν περιστάσεων τῆς
κλοπῆς ταύτης καταφαίνεται ὅτι οἱ κλέπται ἦσαν
τολμηροί, λίαν ἐπιδέξιοι καὶ ἐξησκημένοι εἰς τὴν
τέχνην, διότι ἐτόλμησαν νὰ παραβιάσωσι τὴν εἰ-
σοδὸν γραφείου κειμένου εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρ-
ος τῆς πόλεως καὶ ἠδυνήθησαν, ἐν βραχεί βεβαίως
χρονικῷ διαστήματι, νὰ διαρρήξωσι διὰ φουβερὸν
ἐργαλείων ἰσχυρὸν χρηματοκιβώτιον ἐκ τῶν σι-
δηρῶν.

— Τὴν ἐπομένην εὐρέθησαν τυχαίως ὑπὸ παι-
δίῳν παιζόντων ὑπὸ τὴν γέφυραν, τὴν κειμένην
κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἐγλυκάδος καὶ
Γηροκομείου, παρὰ τὸν κήπον Δόξα τρία φοβερά
ἐργαλεῖα σιδηρὰ, τεραστίων διαστάσεων καὶ ἀ-
νεγνωρίσθησαν ὅτι δι' αὐτῶν ἐγένετο ἡ διάρρηξις
τοῦ ἀνω χρηματοκιβωτίου τοῦ κ. Φιλίππου.

— Ὁ κ. ἀστυνόμος ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνηγγέλθη
αὐτῷ ἡ κλοπὴ αὕτη δὲν ἔπαυσε νυκτὸς καὶ ἡμέ-
ρας ἐργαζόμενος εἰς ἀνακάλυψιν τῶν τολμηρῶν
καὶ ἐπιδεξίων κλεπτῶν, συνέλαβε δὲ μέχρι τοῦδε
τέσσαρας λίαν ὑπόπτους καὶ καταγίνεται ἤδη εἰς
περισύναξιν τῶν ἀποδείξεων.

— Τὴν αὐτὴν νύκτα ἐκ τῆς οἰκίας ἀνθρακῆος
τινος ἀφῆρθη ὑπ' ἀγνώστων τὸ κιβώτιόν του ἐμ-
περιέχον περὶ τὰς τέσσαρας χιλιάδ. δραχ. ὡς λέ-
γεται.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τρίτης ὁ οἰνο-
πώλης Ἰ. Κουφόπουλος κλείσας τὸ ἀπέναντι τοῦ
Νομάρχιακοῦ καταστήματος οἰνωπωλεῖόν του καὶ
ἐξωθεν αὐτοῦ ἐνέπεσεν εἰς χεῖρας τεσσάρων ἀγνώ-
στων, οἵτινες προέθεντο ἴσως νὰ τῷ ἀφαιρέσωσι
τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ οἴνου τοῦ χρήμα, ἀλλ'
οὗτος ἀντέστη, ἐπεκαλέσθη βοήθειαν καὶ ἐπυρο-
βόλησε τοὺς ἐπιτεθέντας φεύγοντας, ἀλλὰ δυστυ-
χῶς ἀνεπιτυχῶς.

— Προχθὲς ἐγένοντο ἐνταῦθα οἱ ἀρραβῶνες τοῦ
κ. Χρ. Σταμπάδου μετὰ τῆς καλλίστης δεσπινίδος
Ἐλευθερίας Σπυροπούλου. Ἐπίσης ὁ κ. Ἰωάν. Κα-
ραλάμπης ἐμνηστεύσατο τὴν δεσποινίδα Κορίναν
Νικολάου, δευτερότοκον θυγατέρα τοῦ σεβαστοῦ
ἡμῶν συμπολίτου κ. Ἰωάννου Νικολάου.

— Τὴν προσεχῆ δευτέραν 20/1 Ἰανουαρίου δὲν
δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Ἀλβέρτος Ἀμβουργερ
ἐνεκα πένθους.

Πρὸς

Τοὺς προσωρινῶς ἢ ὀριστικῶς ἐπαληθεύσαν-
τας τὰ ἑαυτῶν δάνεια δανειστάς τῆς πρῶτης ἐπι-
στάσεως ἐνταῦθα Ἐταιρίας Ἀλῆος καὶ Γαυρόπουλος.

Καλεῖσθε ἵνα τῇ πρώτῃ δευτέρᾳ μετὰ εἰκοσὴν
ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς παρουσίας, ὥρα 9
Π.Μ. ἐμφανισθεῖτε αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικὸν
πληρεξούσιον, ἐνώπιον τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τῶν
ὀριστικῶν συνδίκων τῆς πτωχεύσεως τῆς ἀνω-
τέρου ἐταιρίας καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐνταῦθα
ἐμποροδικείου ὅπως διασκεφθῆτε περὶ συμβιβασμοῦ
συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρ. 509 καὶ ἐπομ. τοῦ πρὶ
πτωχεύσεως νόμου.

Ἡ παρούσα ἐπιδοθήτω ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν δα-
νειστῶν τῆς πτωχεύσεως καὶ δημοσιευθῆτω διὰ
τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος α ὁ Φορολο-
γούμενος 2,

Ἐν Πάτραις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1882.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ εἰσηγητοῦ
Ὁ Γραμματεὺς τῶν ἐνταῦθα πτωτοδικῶν καὶ τού-
του κωλυόμενος

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Γ. Α. Πατρόπουλος